

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theses Vniversae Theologiae Speculativæ, Sacramentalis,
& moralis**

Petrus <a Sancto Josepho>

Coloniæ, 1648

De Baptismo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42284

Benedictio Episcopi habet adjunctam indulgentiam aliquam, non autem remissionem ullius culpa. In quibusdam sacramentalibus est vis supernaturalis, eaque moralis, expellendi Dæmones, quæ juvatur ministri sanctitate, & magis orationibus imperioque Ecclesiæ.

DE BAPTISMO.

CAP. IX. **B**aptismus physicè spectatus, defini potest. *Ref. 1.* Test: Exterior corporis ablutio, facta sub præscripta verborum forma.

Metaphysicè verò spectatus, sic definitur. Est sacramentum novæ legis, ad regenerationem spiritualem hominum institutum.

Ref. 2. Materia remota Baptismi est aqua vera & naturalis, sive sit maris, sive fluminū, sive fontium, &c. Aqua ex floribus, vel herbis stillata, cerevisia, & similes liquores non sunt materia apta ad Baptismum.

Ref. 3. Materia proxima Baptismi est ablutio, ex aqua elementari, quæ proinde debet esse usualis, & per corpus moveri.

Requiritur etiam ut aqua corpus baptizati realiter, & immediatè contingat: non quidem totum, sed quantum sufficit ut denominetur ablutus.

Potest validè dari Baptismus, ablutione, vel infusione, vel immersione. Quisque tamen debet servare ritum suæ Ecclesiæ.

Caput abluere debet, posset tamen infans manum extrahens ex utero, secundum illam baptizari, sed postea si nasceretur, esset iterum sub conditione baptizandus.

Ref. 4. Forma Baptismi apud Latinos hæc est: Ego te baptizo, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, Amen.

Non est necesse ad valorem baptismi, ut persona ministri directè exprimat, sive explicitè, sive implicitè.

placitè: oportet tamen exprimere actum baptizandi, & personam quæ baptizatur.

Requiritur etiam distincta, & expressa invocatio trium personarum Trinitatis: Baptismusque dandus in earum nomine, non in nominibus.

Baptismus esset iterandus, sub conditione, si quis eum conferret in nomine Genitoris, Geniti, & Precedentis ab utroque.

Res. 5. Homo semel validè baptizatus, non potest iterum validè baptizari.

In dubio probabili, an aliquis sit baptizatus, baptismus potest ei conferri sub conditione.

CAP. X. *Res. 1.* Baptismus fuit institutus ante Passionem Christi, nimirum quando Christus à Joanne in Jordane baptizatus fuit.

Baptismus adultis est necessarius ad salutem, vel in voto.

Res. 2. At parvulis Baptismus re susceptus, ad salutem est necessarius, nisi in casu martyrii, quando scilicet in odium Christi occiduntur.

Fides verò parentum infanti signo aliquo externo, defectu aquæ applicata non sufficit ad salutem.

Res. 3. Datur præceptum divinum suscipiendi Baptismum, quo omnes adulti obligantur.

Adulti tenentur ex jure divino Baptismum suscipere, quamprimùm id commodè fieri potest.

Qui infantium curam gerunt, debent dare operam ut statim baptizentur: peccantque graviter, si diu eorum baptismum, sine gravi causa, differant.

Res. 4. Baptismus non fuit necessarius ad salutem, ante mortem Christi, nec statim à morte, aut resurrectione illius; sed tantùm à die Pentecostes.

Quod dicitur legem antiquam per mortem Christi fuisse abrogatam, intelligendum est, inchoative.

Res. 5. Gratia & remissio peccati originalis, dabatur olim parvulis in circumcisione: et si ea primario esset instituta, ut populum Dei à cæteris gentibus distingueret.

Hæc remissio non fiebat ex opere operantis, ob fidem ministri, vel parentum, nec ex opere operato, sed ex speciali Dei misericordia erga parvulos.

Ref. 6. Infantes per baptismum sanguinis salvari possunt, sine baptismo aquæ, ut patet exemplo Innocentium, quos omnes fuisse circumcisos probabiliter dici non potest.

Idem dicendum de adultis. Quo refertur illud ex Augustino sumptum, injuriam facit martyri, qui orat pro martyre.

Adultus tamen tenetur præmittere Baptismum, si potest: & si est in peccato mortali, conteri; quamvis cum bona fide attritio sufficiat.

CAP. XI. *Ref. 1.* Episcopus ipso jure habet ordinariam potestatem quoslibet baptizandi in sua dioecesi; simplex vero sacerdos minimè, ac multò minus diaconus.

Potest ex causa rationabili, munus baptizandi etiam solemniter, Diacono à Pastore delegari.

Diaconus sine commissione solemniter baptizans, etiam in extrema necessitate, irregularitatem contrahit.

In extrema necessitate quilibet potest baptizare; ut tamen id licitè fiat, debitus ordo servandus est, & cætera sint paria.

Ref. 2. Quando plures ministri simul aliquè baptizant, ut cause totales, baptismus valèt; si omnes simul perficiant. Peccant tamen graviter, ita baptizantes.

At non valet baptismus, si plures ministri se habeant, ut cause partiales; ita scilicet, ut unus baptizatum abluat, & alius formam proferat.

Ref. 4. Requiritur ad baptismum, ex antiqua consuetudine, ut aliquis baptizatum de sacro fonte levet: nempe unus vir, & una foemina.

Cõtrahitur cognatio spiritualis inter susceptores, & baptizatum, illiusque patrem & matrem; non autem inter susceptorem, & susceptricem.

Munus

Munus susceptorum obire nequeunt Regulares, nec parentes baptizati, nec hæretici, aut publicè excommunicati.

Res. 4. Infantes rationis usû carentes sunt capaces; baptismi præceptum autem instruendi baptizandos, intelligitur de adultis.

In parvulis non est necessarius motus fidei, ad effectum baptismi: nec parentum voluntas, ad valorem illius.

Res. 5. Filii infidelium baptizatorum, invitis parentibus, baptizari possunt, non autem filii non baptizatorum, etiam si quoad dominium temporale subditi sint Ecclesie.

Secus dicendum de filiis infidelium, qui sunt servi, seu mancipia Principum Christianorum.

Imò & de filiis non servorum, in extrema eorum necessitate, & si alter eorum parens consentiat.

CAP. XII. *Res. 1.* In Baptismo infunditur gratia habitualis, cum virtutibus infusis: quod non tantum de adultis, sed etiam de parvulis intelligendum est.

Æqualiter dispositis æqualis gratia in Baptismo confertur, inæqualis verò iis qui inæqualiter se habent.

Unde omnibus infantibus in Baptismo æqualis gratia infunditur. Nec dici potest quod Deus eos prædestinaverit ad inæqualem gratiam per Baptismum obtinendam.

Res. 2. Per Baptismum tollitur omnis macula, sive peccati originalis, sive actualis.

Item omnis pœna peccatis debita, in inferno, aut purgatorio lüenda: non autem quæ ex humana lege incurritur, aut quæ ex principiis naturæ oritur.

Res. 3. Effectus baptismi impeditur per fictionem suscipientis, qua ablata, Baptismus præteritus incipit sortiri suum effectum.

Quòd ut fiat, sufficit attritio supernaturalis, si baptizatus in susceptione baptismi, aut post, non peccavit mortaliter.

78 DE CONFIRMATIONE.

At si tunc peccavit mortaliter, requiritur contritio ad tollendam fictionem, aut certe attritio cum confessione sacramentali.

Res. 4. Variæ sunt ceremoniæ Baptismi, quarum aliæ præcedunt, aliæ comitantur, aliæ sequuntur Baptismum.

DE CONFIRMATIONE.

CAP. XIII. **C**onfirmatio est verum novæ legis sacramentum, à Christo Domino institutum.

Res. 1. Institutio Confirmationis fuit inchoata in nocte cœnæ, & post resurrectionem, quando Christus Apostolos fecit Episcopos, absoluta.

Res. 2. Materia remota Confirmationis est chrisma, quod ex oleo olivarum, veroque balsamo componi debet.

Ad essentiam Confirmationis requiritur, ut chrisma ab Episcopo sit benedictum: non tamen eodem anno, etsi hoc sit de præcepto.

Res. 3. Materia proxima Confirmationis est unctio ex chrismate, sine qua mera manuum impositio ad valorem sacramenti non sufficit.

Ad valorem Confirmationis requiritur, ut unctio fiat in modum Crucis, idque in fronte confirmati.

Item ut fiat manu Episcopi; quod autem fiat pollice illius dextro, id tantum est de necessitate præcepti.

Res. 4. Forma Confirmationis est hæc: Consigno te signo Crucis, & confirmo te chrismate salutis, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus S.

Ut valeat, exprimenda est persona quæ confirmatur, actus confirmantis, ut ab illo procedit, & tres personæ Trinitatis distinctè invocandæ.

Item utrumque illud verbum, signo, confirmo exprimendum est, duoque illa, Chrismate salutis, apponenda.

Illam formam Græcorum, signaculum doni Spiritus sancti, non videtur sufficiens ad valorem sacramenti.

CAP. IV.